Закон
за мерките срещу финансирането на тероризма

(Приет от XXXIX Народно събрание на 5 февруари 2003 г., обнародван в „Държавен вестник“, бр. 16 от 18 февруари 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г.; изм., бр. 19 от 2005 г.; изм., бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 92 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 28 и 36 от 2008 г.; изм., бр. 33 и 57 от 2011 г.; изм., бр. 38 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 102 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 27 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.)

Чл. 1. С този закон се определят мерките срещу финансирането на тероризма, както и редът и контролът за тяхното прилагане.

Чл. 2. Целите на този закон са предотвратяване и разкриване на действия на физически лица, юридически лица, групи и организации, насочени към финансиране на тероризма.

Чл. 3. (1) Мерките по този закон са:

1. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси;

2. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) забрана за предоставяне на финансови услуги, финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси.

(2) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 19 от 2005 г., доп. – ДВ, бр. 28 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 19 ноември 2012 г.) Лицата, изпълнили мярка по ал. 1, незабавно уведомяват за това министъра на вътрешните работи, министъра на финансите, председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ и Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество.

(3) Блокирането по ал. 1 има действие на запор или възбрана.

Чл. 4. (Изм. – ДВ, бр. 28 от 2008 г.) Информацията, необходима за осъществяване целите на този закон, се събира, обработва, систематизира, анализира, съхранява, използва и предоставя от Държавна агенция „Национална сигурност“.

Чл. 4а. (Нов – ДВ, бр. 57 от 2011 г., изм. – ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 19 ноември 2012 г.) Организацията на информационния обмен, необходим за осъществяване целите на този закон, се урежда със съвместна инструкция, издадена от министъра на вътрешните работи, министъра на финансите, председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, председателя на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество и главния прокурор на Република България.

Чл. 4б. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Мерките по чл. 3 се прилагат спрямо:

1. физически лица, юридически лица, групи и организации, спрямо които са наложени санкции за тероризъм или финансирането му с регламент на Европейския парламент и на Съвета;

2. физически лица, юридически лица, групи и организации, посочени от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации като свързани с тероризъм или финансирането му или спрямо които са наложени санкции за тероризъм или финансирането му с резолюция на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации – след публикуване на информацията по чл. 5а, ал. 1, т. 2;

3. физически лица, юридически лица, групи и организации, включени в списък, приет с решение на Министерския съвет.

Чл. 4в. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) (1) Мерките спрямо субектите по чл. 4б, т. 1 се прилагат по реда, предвиден в регламентите на Европейския парламент и на Съвета, и по реда на този закон, когато това е предвидено.

(2) Мерките спрямо субектите по чл. 4б, т. 2 и 3 се прилагат по реда на този закон.

Чл. 5. (1) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) По предложение на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или на главния прокурор Министерският съвет с решение приема, допълва и изменя списъка по чл. 4б, т. 3.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) В списъка по ал. 1 се включват:

1. лица, срещу които е образувано наказателно производство за тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготовление към извършване на тероризъм, подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс;

2. лица, за които има достатъчно данни, че осъществяват дейност, свързана с тероризъм или с финансиране на тероризъм;

3. лица, посочени от компетентните органи на друга държава.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) В случаите по ал. 2, т. 3 предложението за приемане на решение на Министерския съвет се прави от министъра на външните работи съгласувано с министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ след получено искане от компетентните органи на друга държава до Министерството на външните работи.

(4) (Доп. – ДВ, бр. 102 от 2012 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Решението на Министерския съвет по ал. 1 се обнародва в „Държавен вестник“ незабавно след приемането му и се публикува на интернет страниците на Министерския съвет, Министерството на вътрешните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(5) (Изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Лицата по ал. 2 могат да обжалват решението на Министерския съвет, с което са включени в списъка по ал. 1, пред Върховния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението на обжалвания акт.

(6) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Препис от решението на Върховния административен съд, с което се уважава жалбата по ал. 5, се изпраща на Министерския съвет, който незабавно извършва необходимите промени. Решението на Министерския съвет, с което се изменя списъкът, се обнародва и публикува по реда на ал. 4.

(7) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2008 г., доп. – ДВ, бр. 102 от 2012 г., предишна ал. 6, доп. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Когато основанието за включване на дадено лице в списъка по ал. 1 е отпаднало, министърът на външните работи, министърът на вътрешните работи, председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ или главният прокурор по свой почин или по искане на заинтересованите лица в 14-дневен срок от узнаването на основанието за отпадане внася предложение в Министерския съвет за заличаването на това лице от списъка. Решението на Министерския съвет, с което се изменя списъкът, се обнародва и публикува по реда на ал. 4.

(Ал. 7 отм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.)

(8) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2008 г., доп. – ДВ, бр. 33 от 2011 г., в сила от 27 май 2011 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Прокурорите незабавно уведомяват министъра на вътрешните работи, главния прокурор и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, когато образуват наказателно производство за тероризъм, финансиране на тероризъм, набиране или обучаване на отделни лица или групи от хора с цел извършване на тероризъм, излизане или влизане през границата на страната, както и незаконно пребиваване в нея с цел участие в тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготовление към извършване на тероризъм, подправка на официален документ с цел улесняване извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

Чл. 5а. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) (1) Министерството на външните работи публикува незабавно на интернет страницата си информация относно:

1. приетите регламенти на Европейския парламент и на Съвета за налагане на санкции за тероризъм или за финансирането му;

2. приетите резолюции на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации за налагане на санкции във връзка с тероризъм или с неговото финансиране, както и за промени в списъците на лицата по тези резолюции;

3. приетите решения на Министерския съвет по чл. 5, ал. 1.

(2) На интернет страницата на Министерството на външните работи се публикува незабавно и консолидиран текст на списъка по чл. 5, ал. 2.

Чл. 5б. (Нов – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) (1) Държавна агенция „Национална сигурност“ съгласувано с Министерството на вътрешните работи дава указания за прилагане на мерките по чл. 3.

(2) Указанията по ал. 1 се публикуват на интернет страниците на Министерството на външните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Чл. 6. (1) (Изм. – ДВ, бр. 102 от 2012 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Блокират се всички финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, които са собственост на лицата, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, независимо в чие владение се намират, както и всички финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, намиращи се във владение, държани или контролирани от лицата, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, с изключение на вещите и правата, върху които не може да се насочва принудително изпълнение.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Мярката по ал. 1 се прилага и за финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, придобити след:

1. публикуване на информацията по чл. 5а, ал. 1, т. 2;

2. обнародването на списъка по чл. 4б, т. 3.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Изпълнението на мярката по ал. 1 не спира начисляването на лихви и придобиването на други граждански плодове от блокираните финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, като всичко новопридобито също се блокира.

(4) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Всичко придобито и генерирано от финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, намиращи се във владение, държани или контролирани от лицата, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, също се блокира от съответната дата по ал. 2.

(5) (Предишна ал. 4, изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.) Министърът на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице може да разреши извършване на плащане или на други разпоредителни действия с блокираните финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, когато това е необходимо за:

1. лечение или други неотложни хуманитарни нужди на лицето, чието имущество е блокирано, или на член на неговото семейство;

2. плащане на задължения към държавата;

3. плащане на възнаграждения за положен труд;

4. задължително обществено осигуряване;

5. (изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) задоволяване на текущи нужди на физическите лица, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, и членовете на техните семейства.

(6) (Предишна ал. 5, изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.) Разрешението по ал. 5 се издава за всеки конкретен случай въз основа на мотивирана молба на заинтересованото лице, а когато се отнася до плащане на задължения към държавата – и по инициатива на министъра на финансите. Министърът на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице се произнася в срок 48 часа от постъпването на молбата.

(7) (Предишна ал. 6, изм. и доп. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.) Отказът на министъра на вътрешните работи или оправомощено от него длъжностно лице да даде разрешение по ал. 5 може да се обжалва пред Върховния административен съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 7. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Забранява се на физическите и юридическите лица да предоставят финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, както и финансови услуги на лица, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, освен с разрешение, издадено при условията и по реда на чл. 6.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Забраната по ал. 1 не се отнася до обикновени дребни сделки за задоволяване на текущи нужди на физическото лице, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, или на членовете на неговото семейство.

Чл. 8. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Забраняват се сделките с блокирани финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на лица, посочени в чл. 4б, т. 2 и 3, както и сделките по предоставянето на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на такива лица.

(2) Даденото от страните по сделка, извършена в нарушение на ал. 1, се отнема в полза на държавата.

(3) Искът по ал. 2 се предявява от министъра на финансите по местонахождението на имота или по местоизпълнението на сделката. Ако местоизпълнението на сделката е в чужбина, искът се предявява пред Софийския градски съд.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Ако подлежащите на отнемане финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси липсват, присъжда се тяхната равностойност.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Третите добросъвестни лица, които претендират самостоятелни права върху блокирани финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси, могат да предявят претенциите си по исков ред след:

1. публикуване на информацията по чл. 5а, ал. 1, т. 2;

2. обнародването на списъка по чл. 4б, т. 3.

Чл. 9. (1) (Доп. – ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 1 януари 2008 г.) Всеки, който знае, че дадени операции или сделки са насочени към финансиране на

тероризма, е длъжен незабавно да уведоми за това министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2003 г., отм. – ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 1 януари 2008 г.)

(3) (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2003 г., изм. – ДВ, бр. 92 от 2007 г., изм. – ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 1 януари 2008 г., изм. и доп. – ДВ, бр. 36 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари са длъжни при възникване на съмнение за финансиране на тероризъм да извършат идентифициране на клиентите и проверка на тяхната идентификация по съмнителната операция или сделка по реда на чл. 6 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, да съберат информация за сделката или операцията по чл. 7 от същия закон и да уведомят незабавно и дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“ преди извършване на операцията или сделката, като забавят нейното осъществяване в рамките на допустимия срок съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност. В тези случаи агенцията упражнява правомощията си по чл. 13 и 18 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

(4) (Нова – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Задължението за уведомяване по ал. 1 и 3 се отнася и за опита за извършване на операция или сделка, насочена към финансиране на тероризъм, както и за средствата, за които се подозира, че са свързани или са използвани за терористични актове или от терористични организации и терористи.

(5) (Нова – ДВ, бр. 92 от 2007 г., изм. – ДВ, бр. 28 от 2008 г., предишна ал. 4 – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) В случаите, когато забавянето на операцията или сделката е обективно невъзможно, лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари уведомява и Държавна агенция „Национална сигурност“ незабавно след извършването ѝ.

(6) (Предишна ал. 4 – ДВ, бр. 92 от 2007 г., предишна ал. 5 – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари включват във вътрешните си правила по чл. 16, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари критерии за разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти, насочени към финансиране на тероризъм.

(7) (Предишна ал. 5 – ДВ, бр. 92 от 2007 г., изм. – ДВ, бр. 28 от 2008 г., предишна ал. 6 – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Разкриването на информация по ал. 3 не може да бъде ограничено по съображения за класифицирана информация, представляваща служебна тайна, банкова или търговска тайна, и не поражда отговорност за нарушаване на други закони.

(8) (Нова – ДВ, бр. 92 от 2007 г., предишна ал. 7, изм. – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) При условията на ал. 7 не се поражда отговорност и в случаите, при които се установи, че не е извършено престъпление, а операциите и сделките са били законосъобразни.

(9) (Нова – ДВ, бр. 92 от 2007 г., предишна ал. 8 – ДВ, бр. 57 от 2011 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, лицата, които ги управляват и представляват, както и техните служители, не могат да уведомяват своя клиент или трети лица за разкриването на информация по този закон освен в случаите по чл. 14, ал. 2 – 5 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и при спазване на ограниченията по чл. 14, ал. 7 от същия закон.

(10) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Уведомяването по ал. 3 може да се извърши и по електронен път с квалифициран електронен подпис или с издаден от Държавна агенция „Национална сигурност“ сертификат за достъп. При получаване на уведомлението се извършва автоматично издаване на входящ номер и дата, които се изпращат на подателя с електронно съобщение.

(11) (Нова – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Условията и редът за издаване и използване на сертификата за достъп по ал. 10, видовете документи и данните, които могат да се подават чрез използването на квалифициран електронен подпис или сертификат за достъп, и редът за тяхното подаване по електронен път се определят с писмени указания на директора на дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. Указанията се публикуват на интернет страницата на Държавна агенция „Национална сигурност“.

Чл. 9а. (Нов – ДВ, бр. 92 от 2007 г., изм. – ДВ, бр. 28 от 2008 г.) (1) Органите за надзор върху дейността на лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари са длъжни да предоставят информация на министъра на вътрешните работи и на Държавна агенция „Национална сигурност“, ако при осъществяване на надзорната си дейност установят извършване на операции или сделки, свързани със съмнение за финансиране на тероризъм.

(2) В проверките, извършвани от органите по ал. 1, се включва и проверка на изпълнението на изискванията на този закон от проверяваните лица. При установяване на нарушение органите за надзор уведомяват Държавна агенция „Национална сигурност“, като изпращат извлечение от констативния акт в съответната част.

Чл. 10. (1) Компетентните органи, получили информация във връзка с прилагането на този закон, запазват анонимността на лицата, които са я предоставили.

(2) Информацията, събирана по реда на този закон, се използва само за целите на закона или за противодействие на престъпността.

Чл. 11. (1) (Изм. – ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 1 януари 2008 г., доп. – ДВ, бр. 28 от 2008 г.; изм. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.) В случаите по чл. 9, ал. 1 и 3 министърът на вътрешните работи или председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, или оправомощените от тях длъжностни лица могат да издадат писмена заповед за спиране на определена операция или сделка за срок до три работни дни считано от деня, следващ деня

на издаването на заповедта, като за това незабавно уведомяват прокуратурата и ѝ предоставят цялата необходима информация.

(2) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2008 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.; изм. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.) В неотложни случаи, когато това е единствената възможност за блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси на лице, за което има данни, че се приготвя да извърши терористичен акт, министърът на вътрешните работи или председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, или оправомощените от тях длъжностни лица могат с писмена заповед да разпоредят блокиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси за срок до 45 работни дни считано от деня, следващ деня на издаването на заповедта, като за това незабавно уведомяват прокуратурата и ѝ предоставят цялата необходима информация.

(3) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2008 г.; изм. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.) Заповедите по ал. 1 и 2 могат да се обжалват пред Върховния административен съд. Върховният административен съд се произнася по жалбата в срок до 24 часа от постъпването ѝ. Обжалването не спира изпълнението.

(4) Лицата, задължени да изпълнят заповедите по ал. 1 и 2, се считат за уведомени от датата на получаване на препис от тях.

(5) (Доп. – ДВ, бр. 28 от 2008 г.; изм. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.) Препис от заповедта по ал. 2 и решението на съда по ал. 3, когато се блокира недвижим имот, се изпраща на съответната служба по вписванията.

Чл. 12. (Изм. – ДВ, бр. 19 от 2005 г., изм. – ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 19 ноември 2012 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) (1) Мерките по чл. 3, ал. 1 се преустановяват в 7-дневен срок от:

1. публикуването на информацията по чл. 5а, ал. 1, т. 2 за заличаване на лице от резолюциите на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации;

2. обнародването в „Държавен вестник“ на решението на Министерския съвет, с което физическите или юридическите лица, групите и организациите са заличени от списъка по чл. 4б, т. 3.

(2) В случаите, когато спрямо лицата по чл. 4б, т. 2 са наложени и санкции за тероризъм или финансирането му с регламент на Европейския парламент и на Съвета, мерките по чл. 3, ал. 1 се преустановяват по реда на регламента.

Чл. 13. (Изм. и доп. – ДВ, бр. 28 от 2008 г.) Министърът на вътрешните работи, както и председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“ обменят информация за целите на предотвратяването и разкриването на действия на физически и юридически лица, насочени към финансиране на тероризма, с компетентните органи на други държави и на международни организации.

Чл. 14. (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2003 г., изм. – ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 1 януари 2008 г.) Държавна агенция „Национална сигурност“ по своя инициатива и при постъпило искане обменя информация по този закон със

съответните международни органи и с органи на други държави въз основа на международни договори или при условията на взаимност.

Административнонаказателни разпоредби

Чл. 15. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Който извърши или допусне да се извърши нарушение по чл. 6, ал. 1 – 4, чл. 7, ал. 1, чл. 9, ал. 1 и 3 и чл. 11, ал. 1 и 2, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лв.

Чл. 16. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Министерството на вътрешните работи или на Държавна агенция „Национална сигурност“, а наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи или от оправомощени от него длъжностни лица или от председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ или от оправомощено от него длъжностно лице.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Допълнителна разпоредба

(Загл. изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.)

§ 1. (Изм. – ДВ, бр. 59 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г., изм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.) По смисъла на този закон:

1. „Финансови услуги“ са: извършване на дейностите по чл. 2, ал. 1 и 2 от Закона за кредитните институции; застрахователни, презастрахователни или свързани със застраховането услуги; публично предлагане на ценни книжа и търговия с ценни книжа; всички форми на управление на парични средства или имущества по занятие; всички форми на управление на колективни инвестиции, управление на осигурителни дружества и фондове; предоставяне и разпространение на финансова информация, обработка на финансови данни и съответния софтуер, произтичащи от доставчици на други финансови услуги, както и консултантски, посреднически, счетоводни и други спомагателни дейности, свързани с описаните по-горе финансови услуги.

2. „Финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси“ са: имущество от всякакъв вид, независимо материално или нематериално, движимо или недвижимо, придобито по всякакъв начин, както и юридически документи или инструменти под всякаква форма, в това число електронни или дигитални, удостоверяващи право на собственост или други права върху него, включително, но не само, банкови кредити, пътнически

чекове, банкови чекове, парични преводи, дялове, ценни книжа, облигации, менителници, акредитиви.

3. „Финансиране на тероризъм“ е прякото или косвеното, незаконното и умишленото предоставяне и/или събиране на финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси и/или предоставяне на финансови услуги с намерение те да бъдат използвани или със съзнанието, че ще бъдат използвани изцяло или частично за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

4. „Контрол върху финансови средства и други финансови активи или икономически ресурси“ включва контрола върху юридически лица по смисъла на специалните закони, уреждащи съответния вид дейност, както и случаите, в които лице, посочено в чл. 4б от този закон, се явява действителен собственик на клиент – юридическо лице по смисъла на Закона за мерките срещу изпирането на пари.

§ 1а. (Нов – ДВ, бр. 57 от 2011 г., отм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.)

§ 1б. (Нов – ДВ, бр. 102 от 2012 г., отм. – ДВ, бр. 27 от 2016 г.)

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. (Изм. – ДВ, бр. 31 от 2003 г.) Лицата по чл. 3, ал. 2 и 3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари в срок четири месеца от влизането в сила на този закон допълват вътрешните си правила по чл. 16, ал. 1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари с критерии за разпознаване на съмнителни операции или сделки и клиенти, насочени към финансиране на тероризма, и ги изпращат на директора на Агенцията за финансово разузнаване за утвърждаване.

§ 3. В § 21 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2003 г. (обн., ДВ, бр. 120 от 2002 г.; попр., бр. 2 от 2003 г.) ал. 1 и 2 се отменят.

§ 4. (Изм. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на вътрешните работи.

Законът е приет от XXXIX Народно събрание на 5 февруари 2003 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА КРЕДИТНИТЕ ИНСТИТУЦИИ

(Обн. – ДВ, бр. 59 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.)

§ 36. Законът влиза в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, с изключение на § 35, т. 2, която влиза в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“.

Преходни и заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ“

(Обн. – ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 1 януари 2008 г.)

§ 44. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г.

Преходни и заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАТЕЛНИЯ КОДЕКС

(Обн. – ДВ, бр. 33 от 2011 г., в сила от 27 май 2011 г.)

§ 46. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в „Държавен вестник“, с изключение на § 21 и § 22, които влизат в сила три месеца след обнародването му в „Държавен вестник“.

Преходни и заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ОТНЕМАНЕ В ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО

(Обн. – ДВ, бр. 38 от 2012 г., в сила от 19 ноември 2012 г.)

§ 16. Законът влиза в сила в 6-месечен срок от обнародването му в „Държавен вестник“.

Преходни и заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

(Обн. – ДВ, бр. 81 от 2016 г., в сила от 1 януари 2017 г.)

. . . . . .

§ 102. Законът влиза в сила от 1 януари 2017 г., с изключение на:

1. параграфи 6 – 8, § 12, т. 1, 2 и 4, § 13, § 14, § 18 – 20, § 23, § 26 – 31, § 32, т. 1 и 4, § 33 – 39, § 41 – 48, § 49 относно чл. 187, ал. 3, изречение първо, § 50 – 59, § 61 – 65, § 81 – 85, § 86, т. 4 и 5, § 87, т. 3, § 90, т. 1, § 91, т. 2 и 3, § 92, § 93 и § 97 – 101, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“;

2. параграф 32, т. 2 и 3, § 49 относно чл. 187, ал. 3, ново изречение второ, § 69 – 72, § 76 относно лицата по § 70, § 78 по отношение на служителите по § 69 и § 70, § 79 по отношение на служителите по § 69 и § 70, § 91, т. 1 и § 94, които влизат в сила от 1 февруари 2017 г.

Законът е приет от 43-то Народно събрание на 6 октомври 2016 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Релевантни актове от европейското законодателство

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 745/2003 НА КОМИСИЯТА от 28 април 2003 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета относно специфични мерки, насочени срещу някои физически и юридически лица, с оглед борбата с тероризма

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2580/2001 НА СЪВЕТА от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и предприятия

ОБЩА ПОЗИЦИЯ НА СЪВЕТА от 27 декември 2001 година за прилагането на специални мерки за борба с тероризма